ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΚ ΑΘΗΝΑΣ 49
Κ.Ε.Π. ΑΡ.
01-2604

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

"Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν"

Ἰανουάριος 2019
ἔτος 44ο
ἀρ. φύλ. 720

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἔτος συνεργασίας τὸ 2019

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ὅλα τὰ μέλη καὶ οἱ συνεργάτες τῶν Ἐπάλξεων σᾶς εὐχόμαστε ὑγεία, θεία ἐνδυνάμωση καὶ κάθε καλὸ σὲ σᾶς καὶ στὶς οἰκογένειές σας ὡς καὶ κάθε πρόοδο καὶ προκοπὴ στὸ πολύπαθο ἔθνος μας. Ταυτοχρόνως, εὐχόμαστε εἰρήνη καὶ συνεργασία σὲ ὅλον τὸν κόσμο, γιατὶ ἀπὸ τὴν πανανθρώπινη εἰρήνη ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ καὶ ἡ πρόοδος τῶν κατὰ τόπους λαῶν καὶ ἀνθρώπων.

Ὅπως, ὅμως, γνωρίζομε, οἱ εὐχές, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν, χρειάζεται μὲν ἀπαραιτήτως ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ ταυτοχρόνως χρειάζεται καὶ ἡ συμμετοχὴ καὶ ἡ συνεργασία τῶν εὐχομένων, γιατὶ ἐὰν π.χ. εὐχόμαστε νὰ ἔχωμε ὑγεία καὶ συνάμα ζοῦμε, τρῶμε, πίνομε καὶ κάνομε ὅ, τι βλάπτη τὴν ὑγεία μας, ἡ εὐχὴ μένει κενὸ γράμμα καὶ δὲν ἐκπληρώνεται. Πῶς π.χ. νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ εὐχὴ «*ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς*», ἐὰν δὲν ἔχωμε προηγουμένως σπείρει σπόρο ἢ ἐὰν δὲν φροντίσαμε νὰ συντηρηθῇ ὁ σπαρμένος σπόρος;

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ εὐχές μας γιὰ πρόοδο καὶ εὐημερία τῆς χώρας μας δὲν μποροῦν νὰ ἐκπληρωθοῦν, ἀφοῦ πολιτικοὶ καὶ πολῖτες πράττομε ἀντίθετα ἀπὸ κάθε πρόοδο καὶ προκοπή. Καὶ οἱ μὲν πολιτικοὶ μὲ τὴν ἀσχετωσύνη, τὴν ἀνερμάτιστη τακτικὴ καὶ τὴν ξενόφερτη νοοτροπία των ἐπιμένουν μὲ βαρειὰ φορολογία νὰ ἀντλήσουν πόρους ἀπὸ ἄδεια πιθάρια καὶ νὰ θερίσουν ἀπὸ ἄσπαρτους ἀγρούς, τὴν στιγμὴ ποὺ οἱ ἄνεργοι καὶ οἱ χαμηλόμισθοι στὴν χώρα μας ἀποτελοῦν πλειοψηφία.

Ἐμεῖς δὲ οἱ πολῖτες, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, δὲν ἀσχολούμεθα μὲ πρωτογενεῖς δημιουργικὲς ἐργασίες, ἀλλὰ περιμένομε ἄνωθεν διορισμοὺς καὶ μάλιστα περιμένομε νὰ δρέψωμε καρποὺς ἀπὸ σαρακοφαγωμένα δένδρα ἢ ἀπὸ ἄχρηστους καὶ ἄχριστους ἡγέτες. Λησμονήσαμε τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν συνεργατικὴ παραγωγή, τὴν ἐξέλαση, τὴν συντροφία καὶ τὶς πολύπλευρες συμπράξεις ποὺ συνέβαλαν στὴν ἐπιβίωση καὶ πολλὲς φορὲς στὸν πλουτισμὸ τῶν προγόνων μας, ἀκόμα καὶ σὲ περιόδους σκλαβιᾶς.

Ἔτσι οἱ πρόγονοί μας κατώρθωσαν καὶ τὶς μακραίωνες δουλεῖες νὰ ἀντέξουν καὶ ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες νὰ διεξάγουν καὶ μεγάλα ἔργα στὴν πατρίδα νὰ ἀναλάβουν. Ποιός δὲν ἐνθυμεῖται τὴν προσφορὰ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν! Βλέπετε, ἐπὶ διακόσια τόσα χρόνια ἡ δυτικόστροφη, ἀτομοκρατικὴ νοοτροπία πολιτικῶν καὶ

συνέχεια στή σελ. 2

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, πρότυπο συνεργασίας

Ἡ ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, καὶ γενικῶς ἡ ἑνότητα τοῦ σύμπαντος κόσμου ἀποτελεῖ βασικὴ διδασκαλία καὶ κυρία ἐπιδίωξη τῆς καθολικῆς Ὀρθοδοξίας. Αὐτὴν τὴν ἑνότητα ὑπηρέτησαν καὶ προσπάθησαν νὰ διατηρήσουν οἱ τρεῖς μεγάλοι καὶ οἰκουμενικοὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πολύτιμή των προσφορὰ ἔγκειται τόσο στὸ πλούσιο ἔργο των, στὴν θαυμαστὴ δράση των, στὸ ἅγιο καὶ φωτεινὸ προσωπικὸ παράδειγμά των ὅσο καὶ στὴν ἐσωτερικὴ βίωση καὶ στὴν ἐξωτερικὴ ἀπὸ κοινοῦ προβολὴ τοῦ ἑνὸς Τριαδικοῦ Θεοῦ. Παρὰ τοὺς τρεῖς διαφορετικοὺς χαρακτῆρες των, βίωσαν καὶ κήρυξαν ἑνιαῖο περιεχόμενο, συμβάλλοντες ἔτσι στὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Γιὰ νὰ κατανοήσωμε τὴν μεγάλη αὐτὴν προσφορὰ τῶν οἰκουμενικῶν Διδασκάλων μας, πρέπει νὰ ἀναφέρωμε ὅτι οἱ διχασμοὶ καὶ οἱ διενέξεις γενικὰ καὶ διαχρονικὰ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἰδιαίτερα μέσα στὸν χριστιανικὸ κόσμο, δὲν ὀφείλονται πάντοτε σὲ κακότητα καὶ

συνέχεια στή σελ. 2

Ποιά παιδεία διακονοῦμε

ὑπὸ Κ. Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Ὁ Ἅγιος Κοσμὰς ὁ Αἰτωλὸς μᾶς προειδοποίησε ὅτι «τὸ κακὸ θὰ μᾶς ἔρθει ἀπὸ τοὺς σπουδαγμένους». Κι αὐτὸ γίνεται τώρα. Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ παιδεία τοῦ Διαφωτισμοῦ πέτυχε νὰ μᾶς πείσει ὅτι τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀκριβῶς ὅπως στὰ ζῷα, ὁ κάθε «Ὀδυσσέας» ἀρκεῖται καὶ προτιμάει μιὰ «νεράϊδα» κι ἀφήνει τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του ὀρφανὰ μὲ ἐλαφριὰ συνείδηση, καυχώμενος μάλιστα ὅτι ἔφυγε ἀπ' τὴν δουλεία τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν ἐλευθερία τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς. Βέβαια δὲν μπορεῖ εὔκολα νὰ ἐξηγήσει γιατὶ ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς ἠρεμιστικὰ χάπια, χωρὶς θορυβώδεις διασκεδάσεις, γιὰ νὰ ξεχαστεῖ· τί νὰ ξεχάσει δηλαδή; Μὰ φυσικὰ τὴν Ἰθάκη, τὸν ἀπωλεσθέντα Παράδεισο.

Κι ἐμεῖς, ἀδερφοί μου, διακονοῦμε αὐτὴν τὴν παιδεία τούτη τὴν ὥρα ὄχι μόνο ὡς συνένοχοι τῶν γονιῶν, ποὺ ἀπ' τὰ σπλάχνα τους γέννησαν αὐτὰ τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ ὡς κύριοι ἔνοχοι, γιατὶ καὶ οἱ γονεῖς αὐτοί, ποὺ ἄφησαν τὰ παιδιά τους στὰ δόντια τῶν λύκων, κι αὐτοὶ ἦταν μαθητές μας, γιατὶ ὁ δάσκαλος, κατὰ τὴν παράδοσή μας, δὲν εἶναι μόνον παιδοδάσκαλος ἀλλὰ καὶ δάσκαλος τῆς κοινότητας. Θὰ θυμοῦνται οἱ παλαιότεροι ὅτι δάσκαλος τότε ἦταν ὁ παπὰς τῆς κοινότητας καὶ τοὺς παπάδες τοὺς

συνέχεια στή σελ. 2

Ἐπείγουσα ἔκκληση

Μαζὶ μὲ τὶς εὐχές μας γιὰ Εὐλογημένο καὶ Εἰρηνικὸ Νέο Ἔτος, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, σᾶς ἀπευθύνομε ἐπείγουσα ἔκκληση καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ δείξετε μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῶν Ἐπάλξεων καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ἐφημερίδα. Ὅπως γνωρίζετε, ἡ ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις», μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς θυσίες τῶν παλαιῶν μελῶν, κλείνει ἐφέτος 45 χρόνια κυκλοφορίας. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἔνθερμοι πρωτεργάτες, ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, φεύγουν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωή, καθίσταται πολὺ δύσκολη ἡ συνέχισή της.

Γι' αὐτό, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ βοηθήσετε τὸ κοινό μας ἔργο: α) Νὰ συμμετέχετε συχνότερα στὶς ὁμιλίες καὶ στὶς συγκεντρώσεις τῶν Ἐπάλξεων, β) Νὰ βοηθᾶτε στὴν διανομὴ τῶν ἐνημερωτικῶν μας φυλλαδίων στὴν περιφέρειά σας, γ) Νὰ συστήσετε σὲ νέους ἀνθρώπους, συγγενεῖς σας καὶ μή, νὰ συμμετέχουν στὶς νεανικές μας συντροφιὲς καὶ ἰδιαιτέρως στὴν χορωδία, δ) Νὰ διαβάζετε προσεκτικὰ καὶ νὰ διαδίδετε τὶς Ἐπάλξεις καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἀποστέλλετε τακτικὰ τὶς ἀρωγές σας, εἴτε ταχυδρομικῶς εἴτε ἐρχόμενοι στὶς συγκεντρώσεις μας εἴτε διὰ τραπέζης στὸν λογαριασμὸ: 041/006792-00 (Ἐθνικὴ Τράπεζα).

Σᾶς εὐχόμαστε καὶ πάλι κάθε καλὸ καὶ περιμένομε τὴν ἀνταπόκρισή σας.

Κοπὴ Βασιλόπιττας

Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3**, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:

- Εὐλογία καὶ κοπὴ τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιττας.
- Ἄσματα καὶ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ἀπὸ τὴν χορωδία Ἐπάλξεις.
- Σύντομη ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων κ. **Β. Τσούπρα.**

*Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες μας νὰ προσέλθουν στὴν κοπὴ Βασιλόπιττας τῶν Ἐπάλξεων, καὶ γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε ὅλοι μαζὶ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Νέου Ἔτους καὶ γιὰ νὰ ἀνταλλάξωμε εὐχὲς καὶ ἰδέες γιὰ τὴν προαγωγὴ τοῦ ἔργου τῶν Ἐπάλξεων καὶ τῆς συνεργασίας. Ἄλλωστε, μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ βοηθήσωμε τὸ ἔργο ἠθικὰ καὶ οἰκονομικά. Στὰ ταμειακῶς ἐντάξει μέλη μας θὰ δοθῇ δωρεὰν τὸ βιβλίο **«Δυὸ καλοκαίρια στὰ βουνά»**, ποὺ εἶναι πράγματι ὑπέροχο.*

Σᾶς περιμένομε.

Ἀπὸ τὴν Κύπρο στὴν Μακεδονία

Κυριακὴ 13 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 6:30 μ.μ.
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3**, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Ἀναφορὰ ἀπὸ εἰδικοὺς στὸ ἑνωτικὸ δημοψήφισμα στὴν Κύπρο καὶ στὴν ἐπικειμένη ψήφιση καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ Βουλὴ τῆς καταστρεπτικῆς συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν γιὰ τὴν Μακεδονία μας. Παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ ἀναγνῶστες μας νὰ προσέλθουν, γιατὶ μὲ τὸ δημοψήφισμα τῆς 15ης Ἰανουαρίου τοῦ 1950 ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Κυπρίων ἐψήφισε τὴν ἕνωση μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἡ βούλησή τους ἀγνοήθηκε.

Ἔτσι καὶ τώρα, ὁ πολὺς λαὸς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ ἀντιτίθεται στὴν ἐνδοτικὴ συμφωνία περὶ δῆθεν μακεδονικῆς γλώσσας καὶ μακεδονικῆς ἐθνότητος, ἀλλὰ οἱ ἑλληνικὲς κυβερνήσεις ἐνεργοῦν ἐνάντια στὸ λαϊκὸ αἴσθημα μὲ τραγικὲς συνέπειες γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Σᾶς περιμένομε.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** βράδυ στὶς **6:30 μ.μ.** συγκεντρώσεις νέων, ὁμιλία καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** βράδυ τὴν ἴδια ὥρα ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες γιὰ ἐπίκαιρα θέματα ἀπὸ δοκίμους ὁμιλητές.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν ὠφέλιμες γνώσεις ξένων γλωσσῶν, ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ὑπολογιστῶν, μουσικῆς, παραδοσιακῶν χορῶν καὶ διοργανώνονται πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομές.

Πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.

Οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου «Ἁγία Μαρία Μαγδαληνὴ» στὴν ὁδὸ **Ἀναγεννήσεως 19** στὸ **Αἰγάλεω**, κάθε **Τρίτη βράδυ στὶς 7:00 μ.μ.** ψάλλεται Ἱερὰ Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνονται ὀρθόδοξες ὁμιλίες καὶ πραγματοποιοῦνται διάφορες δραστηριότητες.

Τὴν **Τρίτη 15 Ἰανουαρίου** καὶ ὥρα **7:30 μ.μ.** στὴν ὡς ἄνω αἴθουσα θὰ γίνῃ Κοπὴ Βασιλόπιττας, μὲ προσφορὰ κερασμάτων καὶ πλούσια δῶρα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ συμμετέχουν στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210 59 82573.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Σᾶς περιμένομε.

Ἔτος συνεργασίας τὸ 2019

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

πολιτῶν συνέβαλε ὄχι μόνον νὰ λησμονηθῆ τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα, ἀλλὰ νὰ καταργηθῆ καὶ αὐτὸς ὁ θεσμὸς τῶν κοινοτήτων, καὶ ἀντὶ τῆς συμπράξεως καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ νὰ ἐπικρατήση ὁ ἀνταγωνισμὸς καὶ ἡ ἀντίπραξη μὲ ὅλα τὰ θλιβερὰ ἐπακόλουθα.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι καὶ ὅσοι διατηροῦμε ἄσβεστη τὴν εἰκόνα τῶν ἀγαθῶν τῆς συνεργασίας καὶ τῆς συμπράξεως καὶ ἀκοῦμε συνεχῶς στὴν Ἐκκλησία μας ὅτι οἱ ἁλιεῖς μαθητὲς τοῦ Κυρίου ἦσαν μεταξύ των κοινωνοὶ καὶ συμμέτοχοι στὴν ἐργασία δὲν ἐφαρμόζομε μεταξύ μας τὸ συνεργατικὸ καὶ κοινοτικὸ πνεῦμα, ἀλλὰ παραμένομε καὶ ἐμεῖς ξένοι μέσα στὸν ἄξενο κόσμο ἀλλὰ καὶ ξένοι πρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ φίλους. Ἀλήθεια, πῶς μποροῦμε νὰ ζοῦμε χωρὶς τὴν ἔμπρακτη φιλαλληλία, ἀλληλεγγύη καὶ φιλαδελφία, τὴν ὥρα ποὺ ἀκοῦμε τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος μας: *«Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰωάν. ΙΓ', 35).*

Ἀσφαλῶς, καλῶς πράττομε ποὺ κρατοῦμε τὴν θεοδίδακτη Ὀρθοδοξία. Ἡ Ὀρθοδοξία, ὅμως, δὲν εἶναι μία μονομερὴς θρησκευτικὴ πίστη, ἀλλὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἀληθινὴ ζωὴ ὡς καὶ φιλάδελφη, εἰρηνικὴ καὶ δίκαιη πολιτεία. Εἶναι καθολικὴ Ὀρθοδοξία καὶ ναὶ μὲν δὲν πρέπει νὰ μετατραπῆ σὲ κοινωνικὸ παντοπωλεῖο, ὅπως φοβοῦνται μερικοὶ Μητροπολῖτες, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ μετατραπῆ σὲ ἀνάδελφη, θρησκευτική, μουσειακὴ ἀπασχόληση. Πρέπει νὰ παραμείνη πνευματικὸ καὶ ταυτοχρόνως κοινωνικὸ ταμεῖο. Διότι *«πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστὶν» (Ἰάκ. Β', 20).*

Ἄλλωστε, τὸ πολλαπλὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας (κλήρου καὶ λαοῦ) εἶναι μὲν ἡ προσευχὴ καὶ ἡ κλάσις τοῦ ἄρτου, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ διακονία τοῦ λόγου ὡς καὶ ἡ διακονία τραπεζῶν καὶ κάθε ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ διακονία. Ἐννοεῖται ὅτι γιὰ κάθε διακονία ὑπάρχουν τὰ ἀντίστοιχα λειτουργήματα, ὅπως ἐπίσκοπος, πρεσβύτερος, διάκονος, ἐπίτροπος, νεωκόρος, ἀντιλήπτωρ, κυβερνήτης, κοινοτάρχης, δήμαρχος, πρόεδρος, βουλευτὴς, ὑπουργὸς κ.λπ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ λειτουργοὶ πρέπει νὰ ἔχουν συνείδηση ὅτι ἐκτελοῦν ἐκκλησιαστικὸ ἔργο καὶ σεβόμενοι τοὺς ρόλους των νὰ συνεργάζωνται πρὸς ὠφέλεια τοῦ κοινοῦ λαοῦ.

Ὡραιότατο παράδειγμα συνεργασίας ἔχομε καὶ κατὰ τὴν Γέννηση καὶ κατὰ τὴν Σταύρωση τοῦ Κυρίου, καὶ στὴν μὲν πρώτη ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Κυρίου προσέφεραν ὅ, τι καλύτερο διέθεταν στὸν Γεννηθέντα Σωτῆρα καὶ Δημιουργό των, ὅπως μᾶς περιγράφει γλαφυρότατα τὸ τέταρτο Στιχηρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων (τὸ ὁποῖο παραθέτομε σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδος μας), στὴν δὲ δεύτερη, κοντὰ στὸν Ἐσταυρωμένο μείνανε, καὶ μάλιστα συνεργαζόμενοι, ὁ μαθητὴς Ἰωάννης, ὁ σύνεδρος Νικόδημος, ὁ βουλευτὴς Ἰωσὴφ καὶ οἱ μαθήτριες γυναῖκες, δηλαδὴ οἱ πιὸ πιστὲς ἀπὸ τὸν λαό.

Ταυτοχρόνως, βεβαίως, ὑπῆρξαν καὶ οἱ ἀντίχριστες συνεργασίες. Ἡ μανία τοῦ Ἡρώδου, ἡ δουλικότητα τοῦ ἑβραϊκοῦ κατεστημένου καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν κατοίκων τῆς Βηθλεέμ κατὰ τὴν Γέννηση τοῦ Σωτῆρος, ἡ διπλοπροσωπία τοῦ Πιλάτου, ἡ συγκατάθεση τοῦ νέου Ἡρώδου καὶ ἡ ἐχθρικότητα τοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ ἱερατείου τῶν Ἑβραίων.

Τὸ παράξενο ὅμως εἶναι ὅτι στὶς ἡμέρες μας οἱ μὲν συνεργασίες τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων ἀντιχρίστων κυκλωμάτων διατηροῦνται καὶ καλὰ κρατοῦν, οἱ δὲ συνεργασίες τῶν χριστιανικῶν δημοκρατικῶν καὶ κοινοτικῶν παραγόντων εἶναι ἀνύπαρκτες. Τὰ κοινὰ παράπονα, οἱ κοινὲς συμφορές, ἡ κοινὴ ἀγανάκτηση καὶ τὰ κοινὰ παθήματα, ἐὰν δὲν μετατραποῦν σὲ κοινὴ δράση καὶ σὲ κοινοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸ κοινὸ καλό, δὲν ὠφελοῦν.

Εἶναι καιρός πλέον, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ὅλοι μας, πολῖτες καὶ πολιτικοί, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, σπουδαγμένοι, ἐργάτες καὶ ἀγρότες καὶ πρὸ παντὸς νέοι καὶ νέες νὰ ἀφήσωμε κάθε ξενόφρονα νοοτροπία, κάθε κομματικὴ ἢ ὀργανωσιακὴ ἐξάρτηση, κάθε ἀτομοκρατικὴ ἢ μαζικοκρατικὴ μωροφιλοδοξία μας, νὰ βιώσωμε τὸν ὀρθόδοξο, δημοκρατικὸ καὶ κοινωνικὸ τρόπο ζωῆς καὶ πολιτείας καὶ μὲ ἀλληλοβοήθεια καὶ συνεργασία νὰ ἀγωνιστοῦμε ὅλοι μαζί, ὁ καθένας ἀπὸ τὸν τομέα του γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία. Ἀσφαλῶς, ὑπάρχουν τίμιοι ἄνθρωποι ποὺ προσπαθοῦν καὶ ἐργάζονται γιὰ κάτι καλό, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν συνεργάζονται, οἱ προσπάθειές των δὲν τελεσφοροῦν.

Ἐλᾶτε, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ἂς προσπαθήσωμε ὅλοι μαζί, ἐν ὄψει μάλιστα τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν, νὰ γίνη τὸ Νέο Ἔτος ἔτος συνεργασίας καὶ κοινῶν ἀγώνων πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία λαοῦ.

Β. Τσούπρας

Ποιά παιδεία διακονοῦμε

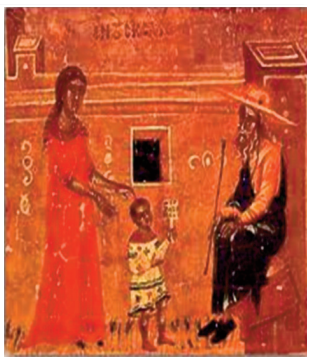

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

προσφωνούσαμε «δάσκαλε». Τώρα ἡ νέα παιδεία καὶ ὁ συνδικαλισμὸς ἔκανε τοὺς δασκάλους χωρὶς ὑπόληψη κι ἀπὸ τὸ κράτος καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνία.

Ἀκόμα καὶ νεότεροι ἀνάμεσά μας θὰ θυμοῦνται ὅτι αὐτὰ τὰ ἅγια παλικάρια, ποὺ τούτη τὴν ὥρα μέσα στὰ φυλακισμένα μνήματα γονιμοποιοῦν τὴν ἁγιοτόκο γῆ τῆς Κύπρου καὶ τὶς ψυχές μας, αὐτὰ εἶχαν δασκάλους ποὺ δὲν ξεχώριζαν ἀπὸ τοὺς παπάδες, καὶ παπάδες ποὺ ἦταν δάσκαλοι. Ἀναφέρω μόνο σὰν παράδειγμα τὸν Γεώργιο Μουρούζη, ποὺ κατοικοῦσε στὴν ὁδὸ Ὀνασαγόρου, ὅταν τὸν γνώρισα. Ὅταν δίδασκε στὴν Γιαλοῦσα, ἔφτασε ἐκεῖ ἐγκύκλιος τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Παιδείας –ὀργάνου τῆς ἀποικιοκρατίας– ποὺ παράγγελνε στοὺς ἐκπαιδευτικοὺς νὰ διδάσκουν τὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδος «ὄχι μετ' ἐμφάσεως». Κάτι σᾶς θυμίζει, λέω, αὐτὸ τὸ «ὄχι μετ' ἐμφάσεως»!

Κι ὅταν μετὰ ἀπὸ λίγους μῆνες ἦρθεν ἐπιθεωρητὴς στὸ σχολεῖο καὶ τὸν παρακολούθησε νὰ διδάσκει ἱστορία, τοῦ ἔκανε παρατήρηση ὅτι παρεσύρθη καὶ ἐδίδαξεν ἀτυχῶς τὴν ἱστορία, ὄχι ἄνευ ἐμφάσεως. Καὶ ἀπάντησεν ὁ Ἑλληνοδάσκαλος: «Ὄχι, κύριε(σὲρ), δὲν παρεσύρθην· τοὐναντίον λαμβάνομεν ἰδιαιτέραν μέριμναν δι' αὐτό, δηλαδὴ νὰ διδάσκομεν μετ' ἐμφάσεως». Κι ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔφυγεν ὀργισμένος, χτυπῶντας δυνατὰ πίσω του τὴν πόρτα.

Τέτοιοι δάσκαλοι καὶ τέτοια παιδιὰ κοσμοῦσαν τὴν Κύπρο καὶ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα καὶ γι' αὐτὸ βρέθηκαν ἐκεῖνα τὰ λιοντάρια στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες· ἦταν λιοντάρια τῆς ὑψηλῆς παιδείας.

Μιὰ μέρα ποὺ κίνησε ἕνα ὁλόκληρο κομβόϊ τῶν Ἄγγλων μὲ θωρακισμένα ἅρματα, γιὰ νὰ πάει νὰ πολεμήσει τοὺς ἀντάρτες τῆς ΕΟΚΑ στὰ Σπήλια, πῆγε νὰ περάσει ἀπὸ τὸν Ἀγρὸ τῆς Πιτσιλιᾶς. Τότε στάθηκαν καταμεσὶς στὸν πάνω δρόμο κοπέλες τοῦ Ἀγροῦ καὶ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τοὺς φώναξε: «Πάνω ἀπ' τὰ πτώματά μας θὰ περάσετε, γιὰ νὰ πᾶτε στὰ Σπήλια». Ἦταν μιὰ νιόπαντρη καὶ ἔγκυος. Καὶ τὸ κομβόϊ ἄλλαξε πορεία καὶ πῆγε ἀπὸ τὸν κάτω δρόμο. Δὲν βάζω θαυμαστικά, γιατὶ ἐμεῖς τὰ ζήσαμε σὰν καθημερινὰ γεγονότα. Τώρα φαντάζουν σὰν παραμύθια.

Ἀδέρφια μου, «περασμένα μεγαλεῖα καὶ διηγῶντας τα νὰ κλαῖς…» Καὶ πρέπει νὰ κλαῖμε μὲ πόνο βαθύ, χωρὶς ὅμως ν' ἀπελπιζόμαστε. Κλαῖμε γιὰ τὴν προδοσία ποὺ δέχεται ἡ Κύπρος ἀπὸ τὴν ἴδια της τὴν μάννα. Καὶ δὲν εἶναι βέβαια ἡ πρώτη φορά. Τώρα ὅμως ἡ προδοσία συνίσταται στὴν ἐκπόρνευση τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων αὐτοῦ τοῦ μαρτυρικοῦ λαοῦ, στὴν ἅλωση συνειδήσεων. Ὅλα τὰ ἔχει ὑποστεῖ αὐτὸς ὁ λαός. Βλέπουμε τὰ παιδιὰ στὰ σχολεῖα ἀπὸ τὴν μία τάξη στὴν ἄλλη νὰ γίνονται πιὸ θλιμμένα, πιὸ νευρικά, πιὸ ἐπιθετικά. Γίνονται ἀκόμα πιὸ δυσλεξικά. Καὶ γίνονται δυσλεξικά, γιατὶ δὲν ἔχουν τίποτα ἀξιόλογο νὰ ποῦνε. Ἡ ἀβεβαιότητα, ὁ φόβος γιὰ τὸ μέλλον, ἡ ἀπαρηγόρητη κατάθλιψη πλακώνουν τὶς ψυχοῦλες τους. Καὶ σεῖς οἱ δάσκαλοι ἔχετε τὸ θλιβερὸ προνόμιο νὰ διαβάζετε στὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν αὐτὴν τὴν τραγῳδία. Ἕνα τραγικὸ συνειδητὸ κι ἀσυνείδητο «γιατί». Οἱ γονεῖς ἁπλὰ δὲν ἀδειάζουν νὰ διαβάσουν τὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν τους, καθὼς ὁ χρόνος τους ξοδεύεται ἀνάμεσα στὴν ὑπεραπασχόληση, τὶς πολλὲς δουλειὲς δηλαδή, καὶ στὴν τηλεόραση.

Πρέπει ἀκόμα νὰ μᾶς ἀνησυχήσει δυνατὰ ἡ κατακόρυφη μείωση τῶν γεννήσεων. Δὲν ξέρω τὶς στατιστικὲς τῆς Κύπρου, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι λίγο θὰ ἀπέχουμε. Ἔτσι μετὰ τὶς αὐτοκτονίες τῶν ἀνθρώπων θὰ ἰδοῦμε καὶ αὐτοκτονία ἑνὸς ἔθνους ὁλόκληρου. Καὶ ὁ Θεὸς ποὺ στόλισε τοὺς Ἕλληνες μὲ τόσα χαρίσματα, γιὰ νὰ παίξουν τὸ ρόλο τοῦ εὐαγγελισμοῦ στὸν κόσμο, θὰ ζητήσει τὴν ψυχὴ τοῦ ἔθνους μας ἀπὸ τοὺς παπάδες καὶ τοὺς δασκάλους του.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, πρότυπο συνεργασίας

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

διασπαστικὴ πρόθεση τῶν ἐπιμέρους προσώπων ἢ ὁμάδων, ἀλλὰ καὶ στὴν διαφορετικὴ ὑφὴ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὅλης προσωπικότητος τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ τρεῖς Πατέρες, Γρηγόριος, Βασίλειος καὶ Χρυσόστομος, εἶχαν καὶ αὐτοὶ ὡς ἄνθρωποι πάρα πολλὲς διαφορὲς στὴν ψυχοσύνθεση, στὴν ὑφὴ τοῦ χαρακτῆρος καὶ στὸν τρόπο δράσεως καὶ ἀντιδράσεως. Ὁ Γρηγόριος ἦταν γλυκύς, εὐγενής, εἰρηνικός, ἐσωστρεφής, θὰ λέγαμε, καὶ πάρα πολὺ μελετηρός. Γι' αὐτὸ θεωρεῖται καὶ ὁ κατ' ἐξοχὴν πνευματικὸς καὶ μυστικὸς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Βασίλειος ἦταν ἀσθενικὸς μὲν στὸ σῶμα ἀλλὰ ἰσχυρὸς στὸ πνεῦμα, βαθὺς στὴν διανόηση, δυνατὸς στὶς ἀποφάσεις καὶ πρακτικὸς στὶς ἐνέργειες. Ὁ Χρυσόστομος ἦταν εὐρὺς στὶς γνώσεις, πολυμερὴς στὰ ἐνδιαφέροντα, χαλύβδινος στὴν θέληση, ἀνθρωπιστὴς στὶς ἐνέργειες καὶ δριμὺς στὶς κρίσεις του. Γι' αὐτὸ θεωρεῖται ὁ κατ' ἐξοχὴν πολυάσχολος καὶ κοινωνικὸς Πατήρ.

Οἱ διαφορὲς δὲ αὐτὲς δὲν ἦσαν ἁπλᾶ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τοῦ χαρακτῆρος των, ἀλλὰ ἀπηχοῦσαν τὶς τρεῖς διαφορετικὲς τάσεις ποὺ ὑπάρχουν πάντοτε μέσα στοὺς ἀνθρώπους: Τὴν συναισθηματική, τὴν λογική, τὴν βουλητική. Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀκόμη οἱ προσωκρατικοί – θρησκευτικοὶ καὶ ὀντολογικοί– φιλόσοφοι εἶχαν τὴν τάση τῆς ἀναγωγῆς τῶν πάντων σὲ κάποια ἀρχή, εἴτε αὐτὴ ἦταν θεία, εἴτε ὑλική, μὲ τὴν ὁποία ὅμως ἀρχὴ οἱ τότε θεολογοῦντες ἢ φιλοσοφοῦντες εἶχαν ἐσωτερικὴ μυστικὴ σύνδεση, ὅπως οἱ Ἐλευσίνιοι, οἱ Ὀρφικοί, οἱ Πυθαγόρειοι. Οἱ Σωκρατικοὶ (Πλάτων καὶ ἄλλοι) προσπάθησαν μὲ τὸν λόγο νὰ ἐξηγήσουν τὰ πάντα καὶ νὰ ἀνεύρουν τὴν ἀρχὴ τῶν ὄντων, φίλοι γινόμενοι τῆς σοφίας, δηλαδὴ φιλόσοφοι. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς γνωστόν, δὲν ἀρκέστηκε μόνον στὴν ἐξήγηση τῶν φυσικῶν καὶ μεταφυσικῶν πραγμάτων καὶ φαινομένων, ἀλλὰ ἐπεχείρησε νὰ μᾶς δείξη πῶς πραγματώνεται, πῶς ἐνεργεῖται τὸ ὅσιο, τὸ δίκαιο καὶ τὸ ἀληθές. Εἶναι ὁ φιλόσοφος τῆς βουλήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας. Ὄχι ὁ μένων στὴν Ἀκαδημία ἢ στὴν Στοὰ ἀλλὰ ὁ περιπατῶν καὶ ὁ ἐνεργῶν.

Ὁ Χριστός μας, βεβαίως, μὲ τὴν Ἐνσάρκωσή Του, τὴν διδασκαλία Του, τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του μᾶς φανέρωσε τὸν ἕνα Θεό, τὸν ὄντως ὅσιο, ἀληθῆ καὶ δίκαιο, τὸ ὄντως εἶναι, σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν. Ἔτσι, ἕνωσε τὰ διεστῶτα καὶ μὲ τὴν ἐπιφοίτηση μάλιστα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκάλεσε τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα εἰς ἑνότητα. Στὴν ἀρχιερατική Του δὲ προσευχὴ διατυπώνει σαφέστατα τὴν ἐσωτερικὴ ἑνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τὴν ὁποία θέτει καὶ ὡς ἀφετηρία καὶ ὡς τέλος τῆς ὑπάρξεως, ζωῆς καὶ δράσεως τῶν μαθητῶν Του καὶ γενικῶς τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ τὴν ἵδρυση, ὅμως, τῶν πρώτων ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων, ἐμφανίστηκαν καὶ οἱ διαφορετικὲς τάσεις τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖες, ὅταν δὲν ἔμεναν ἁπλῶς τάσεις, ἀλλὰ καταντοῦσαν καθοριστικὲς δυνάμεις τῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν, ἔφερναν, μαζὶ βεβαίως μὲ τοὺς ἄλλους ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀντίχριστους παράγοντες, τὴν διάσπαση μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ἔτσι, ἔχομε τὶς θεοκρατικὲς ἀπόψεις τῶν Ἑβραίων, ὡς ἐπίσης καὶ τὶς μυστικοπαθεῖς γνωστικὲς – ἰνδουϊστικὲς αἱρέσεις τῶν ἀνατολιζόντων Χριστιανῶν (τῶν γνωστικῶν) ποὺ τόσο τάραξαν τὴν Ἐκκλησία. Ταυτόχρονα ἔχομε τὶς λογικοκρατικὲς προσπάθειες Χριστιανῶν φιλοσόφων. Στὴν συνέχεια ἔχομε τὴν ἐπεκτατικὴ καὶ βουλητικὴ τάση τῶν Δυτικῶν, Ῥωμαίων καὶ Φράγκων, οἱ ὁποῖοι ἐπιχειρῶντας νὰ ἐντάξουν τὸ θεῖο θαῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ στὶς πολιτικὲς καὶ κοσμοκρατορικὲς ἐπιδιώξεις των, ἔφτιαξαν τὸν Ῥωμαϊκὸ–παπικὸ Χριστιανισμό, δηλαδὴ τὸ «imperium Romanum» μὲ θρησκευτικὸ ἔνδυμα.

Οἱ τρεῖς αὐτὲς τάσεις ἤθελαν, ἡ καθεμία γιὰ τὸν ἑαυτό της, νὰ βάλουν ὡς ἀρχηγὸ ἕναν ἀπὸ τοὺς τρεῖς οἰκουμενικοὺς Διδασκάλους. Ἡ ἀνατολίζουσα τὸν Γρηγόριο, ἡ ἑλληνίζουσα τὸν Βασίλειο καὶ ἡ δυτικίζουσα τὸν Χρυσόστομο. Ἡ διένεξη αὐτὴ δυνάμωσε μὲ τὴν αὔξηση τοῦ μοναχισμοῦ στὴν Ἀνατολή, μὲ τὴν ἀνάπτυξη διαφόρων ἐπιστημονικῶν καὶ φιλοσοφικῶν τάσεων μερικῶν Χριστιανῶν καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὴν ἐπικράτηση θεοκρατικῶν καὶ μοναρχικῶν ἀπόψεων στὴν Δύση, κορυφώθηκε δὲ στὸ τέλος τοῦ 9ου αἰῶνα μεταξὺ Ἰγνατίου καὶ Φωτίου. Ξεπέρασε, μάλιστα, κάθε ὅριο κατὰ τοὺς τέσσερις τελευταίους ὑστεροβυζαντινοὺς αἰῶνες, ὁπότε οἱ τρεῖς αὐτὲς τάσεις μετατράπηκαν σὲ τρεῖς ἀλληλοσπαρασσόμενες παρατάξεις, μὲ τὰ γνωστὰ ἐπακόλουθα. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο φώτισε τὸν Ἰωάννη Μαυρόποδα, κατὰ τὸν 11ο αἰῶνα, νὰ εἰσηγηθῆ τὴν κοινὴ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γεγονὸς ποὺ σήμαινε τὴν διατήρηση τῆς ἑνότητος στὴν Ἐκκλησία διὰ τῆς ἀλληλοαποδοχῆς καὶ ἀλληλοσυμπληρώσεως τῶν ἐπιμέρους τάσεων. Ἔτσι, μειώθηκε ἀρκετὰ ἡ ἔνταση τῶν διενέξεων, ἄν καὶ ποτὲ δὲν σίγασε τελείως.

Β. Τ.

Το μοναδικό φαγητό της ημέρας

Αγαπητοί φίλοι της Ιεραποστολής,

Ενώ καθόμουν και πάλι στο γραφείο μου και προγραμμάτιζα το πλάνο της ημέρας, μπήκε στον χώρο ξαφνικά ο υπεύθυνος του μαγειρείου για τα παιδάκια, στα οποία προσφέρουμε καθημερινά πρωινό και γεύμα. Στάθηκε μπροστά μου και με ευγένεια και ταπείνωση μού είπε: «Σεβασμιώτατε, μπήκαμε σε νέα εβδομάδα· σήμερα είναι Τετάρτη και δεν μας δώσατε ακόμα τα χρήματα για το επισιτιστικό πρόγραμμα. Ζητούμε τη συμβουλή σας για να μπορέσω κι εγώ να εξηγήσω στους προμηθευτές των απαραίτητων εφοδίων για την προετοιμασία του γεύματος και του πρωινού».

Μιλούμε για το επισιτιστικό πρόγραμμα των 350 παιδιών του νηπιαγωγείου και του δημοτικού του Αγίου Κλήμεντος, που βρίσκεται στον χώρο της Μητροπόλεώς μας. Καταλαβαίνει κανείς τη θέση μου!

Φυσικά δεν ήταν η πρώτη φορά, αφού δεν υπάρχει μόνιμη και σταθερή συμπαράσταση στο πρόγραμμα αυτό, δεδομένου ότι η Μητρόπολή μας έχει τόσα άλλα παρόμοια προγράμματα στα διάφορα ορφανοτροφεία και σχολεία μας.

Σε καμιά περίπτωση δεν θα αφήσουμε τα παιδάκια αυτά νηστικά, όσο κι αν δυσκολευόμαστε λόγω της γενικής οικονομικής κρίσης παγκόσμια, που μας επηρέασε τα τελευταία χρόνια σε όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων μας. Πάντοτε φανερώνεται σε παρόμοιες περιπτώσεις η αγάπη, το έλεος και η άκρα συγκατάβαση του Κυρίου μας.

Είμαστε ευγνώμονες σε όλους όσοι έρχονται αγωγοί και μας στηρίζουν, ιδιαίτερα στον τομέα της παιδείας, με τα μικρά αυτά παιδάκια που προέρχονται από φτωχές οικογένειες ή είναι ορφανά. Γι' αυτό σας παρακαλούμε να διαβιβάσετε σ' όλους όσοι συγκινούνται και έρχονται πρόθυμα να μας συμπαρασταθούν στο επισιτιστικό μας πρόγραμμα για τα παιδάκια αυτά, που κάτω από άλλες συνθήκες θα έμεναν νηστικά. Σκεφθείτε ότι αυτό το φαγητό που τους προσφέρουμε είναι το μοναδικό φαγητό της ημέρας. Ξέρουμε ότι το βράδυ θα κοιμηθούν νηστικά! Γι' αυτό και προσπαθούμε να βρούμε τρόπους και μέσα, ώστε το απόγευμα που φεύγουν να τους δίνουμε ένα σάντουιτς για βραδινό.

Θερμή μας παράκληση να μας ενισχύσετε για την ώρα με το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ. Σας ευχαριστούμε και σας ευγνωμονούμε εκ των προτέρων.

Με ιεραποστολικούς χαιρετισμούς
και θερμές ευχές,
† Ο Ναϊρόμπης Μακάριος

Αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου

19. Μαυρίκιος

Ὁ **Μαυρίκιος** [Φλάβιος], γαμπρὸς τοῦ Τιβέριου, ἀναγορεύτηκε ἀπὸ τὸν Τιβέριο ἀρχικὰ Καίσαρας καὶ διάδοχός του στὶς 5 Αὐγούστου τοῦ 582μ.Χ., καὶ στὶς 13 τοῦ ἴδιου μήνα στέφθηκε αὐτοκράτορας ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸν νηστευτή. Παντρεύτηκε τὴν κόρη τοῦ Τιβέριου Κωνσταντία, ὅταν ἦταν 43 ἐτῶν. Βασίλεψε μέχρι τὶς 27 Σεπτεμβρίου τοῦ 602μ.Χ.. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μαυρικίου μὲ βασιλικὸ διάταγμα ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τιτλοφορήθηκε «Οἰκουμενικός».

Ὁ Μαυρίκιος ἀποκεφαλίστηκε μαζὶ μὲ τοὺς πέντε γιούς του Θεοδόσιο, Τιβέριο, Πέτρο, Παῦλο καὶ Ἰουστῖνο στὴν Χαλκηδόνα μετὰ ἀπὸ προσταγὴ τοῦ τυράννου Φωκᾶ. Ἡ δὲ γυναῖκα του, ἀφοῦ περιορίστηκε ἀρχικὰ στὸ νέο μοναστήρι μαζὶ μὲ τὶς τρεῖς κόρες της Ἀναστασία, Θεοκτίστη καὶ Κλεοπάτρα, ἀποκεφαλίστηκε καὶ ἐκείνη μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια μαζὶ μὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν νύφη της στὸ λιμάνι τοῦ Εὐτροπίου κοντὰ στὴν Χαλκηδόνα.

Φριχτὰ καὶ σπαραξικάρδια εἶναι ὅσα περιγράφει γιὰ τὸν φοβερὸ θάνατο τοῦ Μαυρικίου ὁ ῥητορικώτατος Ἠλίας Μηνιάτης στὴν ὁμιλία του γιὰ τὴν Κόλαση. Σύμφωνα μὲ τὴν διήγηση τοῦ Μηνιάτη εἰσέβαλε στὰ ὅρια τῶν Ῥωμαίων ὁ βασιλιὰς τῶν Περσῶν καὶ αἰχμαλώτισε δώδεκα χιλιάδες χριστιανοὺς. Ἔστειλε ἔπειτα πρεσβεία πρὸς τὸν Μαυρίκιο, ζητῶντας λύτρα γιὰ κάθε πρῶτο ἕνα χρυσὸ νόμισμα καὶ ἔπειτα ἕνα ἀσημένιο. Ὅμως ὁ Μαυρίκιος, ἐξ αἰτίας τῆς φιλαργυρίας του, δὲν τὰ ἐδωσε στὸν Πέρση βασιλιά. Θύμωσε γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν ὁ Πέρσης καὶ ἀποκεφάλισε καὶ τοὺς δώδεκα χιλιάδες αἰχμαλώτους καὶ μάλιστα ἔμπηξε τὰ κεφάλια τους σὲ ἄλλα τόσα κοντάρια καὶ τὰ ἔδειξε στὸ ῥωμαϊκὸ στράτευμα. Ἤθελε ἔτσι νὰ δοκιμάση τὴν ἀσπλαχνία καὶ φιλαργυρία τοῦ Μαυρικίου. Ὁ Μαυρίκιος ἀναγνώρισε τὸ σφάλμα του, μετανόησε καὶ φοβούμενος τὴν ὀργὴ τῆς θείας δικαιοσύνης παρεκάλεσε καὶ αὐτὸς ἀλλὰ καὶ στὴν Ἐκκλησία εἶπε νὰ παρακαλέση τὸν Θεὸ νὰ τὸν τιμωρήση μὲ ὁποιαδήποτε ποινή στὴν παροῦσα ζωὴ καὶ ὄχι στὴν μέλλουσα. Τὸν εἰσάκουσε ὁ Θεὸς καὶ τὸν τιμώρησε ὡς ἀκολούθως: Γίνεται ἐπανάσταση μεταξὺ λαοῦ καὶ στρατοῦ κατὰ τοῦ Μαυρικίου καὶ ἀπὸ θεία παραχώρηση ἀναγορεύεται αὐτοκράτορας ὁ τύραννος Φωκάς. Ὁ Φωκὰς εὐθὺς πρόσταξε νὰ συλλάβουν τὸν Μαυρίκιο, τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά του καὶ νὰ τοὺς σύρουν ὅλους σὰν πρόβατα στὴν σφαγὴ στὸν τόπο τῆς καταδίκης. Ἐκεῖ ὁ Μαυρίκιος δὲν παραπονιέται καὶ δὲν ἀδημονεῖ. Ὑπομένει μὲ γενναιοψυχία τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς του καὶ μόνο μιὰ φράση ἀκούγεται ἀπὸ τὸ στόμα του: «Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, καὶ σωστὲς οἱ κρίσεις σου». Τὰ ἴδια λόγια ἀναφώνησε καὶ ὅταν ἀποκεφαλίστηκε μπροστὰ στὰ μάτια του ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του, ὅπως καὶ ὅταν ἔφτασε ἐν τέλει τὸ σπαθὶ τοῦ δήμιου στὸν δικό του τράχηλο.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»
Ἐκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἱστοσελίδα: www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Γιὰ νὰ μὴν κακοποιεῖται τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Αὐτοκέφαλο

π. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ

(Β' μέρος)

Χαρακτηριστική περίπτωση αὐτοκεφαλίας στά νεώτερα χρόνια, ἀλλά καί διδακτική γιά τήν ἐποχή μας, εἶναι τό Ἑλλαδικό αὐτοκέφαλο τοῦ 1850, μετά μάλιστα ἀπό την πραξικοπηματική αὐτονόμηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τό 1833, πού ἦταν ἔργο τῆς Βαυαροκρατίας καί τῆς παράταξης τῶν Ἑλλήνων Διαφωτιστῶν, μέ πρωτεργάτες τόν Ἀδαμάντιο Κοραῆ (1748-1833) καί τόν ὁμόψυχό του Ἀρχιμ. Θεόκλητο Φαρμακίδη (1784-1860), καί πραγματοποιήθηκε μέ τήν ἔναρξη τῆς Βαυαροκρατίας (1833). Δύο φορές (1821 καί 1831) ὁ Κοραὴς ἔθεσε τό αἴτημα γιά μιά αὐτόνομη Ἑλλαδική Ἐκκλησία, ἀνεξάρτητη ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τήν μέχρι τότε «Μητέρα Ἐκκλησία», μέ τήν δικαιολογία, ὅτι «δέν εἶναι περί δόγματος ὁ λόγος, ἀλλά περί τύπου». Μέ τήν ἔναρξη τῆς Ἐπαναστάσεως διεκόπη ἡ ἐπικοινωνία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, οἱ δέ ἐπίσκοποί της ἐμνημόνευαν «πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων». Παρ' ὅλα αὐτά, μέχρι τήν ὁλοκλήρωση τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα, δέν ἐπιχειρήθηκε ἡ πραξικοπηματική, μονομερής, δηλαδή, ἀνεξαρτητοποίηση τῆς Ἑλλαδικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας.

Ἀντίθετα ὁ Καποδίστριας προσπάθησε νά ἀποκαταστήσει τίς κανονικές σχέσεις μέ τήν Μητέρα Ἐκκλησία. Προετοίμασε, λοιπόν, τόν ἀπό Ρέοντος καὶ Πραστοῦ καί κατόπιν Κυνουρίας Διονύσιο νά μεταβεῖ στήν Κωνσταντινούπολη γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Αὐτό ἔγινε τό 1831 ἐπί Πατριάρχου Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπό Σιναίου (1830-1834). Στό μεταξύ ὅμως ἔλαβε χώρα ἡ δολοφονία τοῦ Καποδίστρια (27.9.1831), κάτι πού, κατά τήν δική μου ταπεινή ἐκτίμηση, δέν εἶναι ἄσχετο μέ τήν φιλορθόδοξη πολιτική τοῦ πρώτου μας Κυβερνήτου καί μόνου πατερικά ὀρθοδόξου Ἕλληνα Ἡγέτη ἕως σήμερα. Ἀλλά καί στά αὐτοκέφαλα τῶν βαλκανικῶν Ἐκκλησιῶν τόν 19ον αἰώνα παρεμβάλλονταν οἱ Μεγάλες Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, καί ἰδιαίτερα ἡ Βρετανία, στήν ἐπιδίωξή της νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τό ἀντίπαλο δέος, τήν ὀρθόδοξη Ρωσία καί τήν ἐπιρροή της στά Βαλκάνια. Τήν θέση τῆς Βρετανίας ἔχουν σήμερα οἱ Η.Π.Α.

Ἄς προσεχθοῦν οἱ ἀναλογίες τοῦ τότε μέ τό σήμερα. Τό πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐντάχθηκε στό «Ἀνατολικό Ζήτημα» καί τήν μόνιμη ἐπιθυμία τῆς Εὐρώπης γιά τήν διάλυση τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, κάτι πού συνδυαζόταν μέ τήν διάλυση τῆς Ρωμαίικης Ἐθναρχίας καί τή συρρίκνωση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ διάλυση τῆς Ἐθναρχίας σήμαινε στήν πράξη καί θάνατο τοῦ Βυζαντίου/Ρωμανίας, πού συνεχιζόταν στά ὅρια τῆς ἐθναρχικῆς δικαιοδοσίας μέ κέντρο τό πρῶτο Πατριαρχεῖο τῆς Ρωμηοσύνης, τό Οἰκουμενικό.

Δέν ἔλειψαν, βέβαια, οἱ προσπάθειες ἐπικοινωνίας μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο στά δεκαεπτά χρόνια πού διήρκεσε τό ἑλλαδικό «σχίσμα» τοῦ 1833. Ἀπό τό 1834, μάλιστα, ἄρχισε μία σειρά ἀποτυχημένων προσπαθειῶν γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν κανονικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μέ τήν Μητέρα Ἐκκλησία της. Σοβαρότερες προσπάθειες θά ἀρχίσουν τό 1840, ἀλλά νέα σημαντική ἀφορμή ἔδωσε ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1843, ἡ ὁποία κατάργησε συνταγματικά τήν βαυαρική ἀπολυταρχία.

Ἡ ὑπόθεση ὅμως ἐφθασε σέ μεγάλη ὀξύτητα τό 1849, ὅταν κορυφώθηκε ἡ ἀνάγκη πληρώσεως τῶν κενῶν ἐπισκοπικῶν ἑδρῶν, πρόβλημα πιεστικό τόσο γιά τήν Ἑλλαδική Ἐκκλησία, ὅσο καί γι' αὐτήν τήν Πολιτεία. Ἔτσι ἐντάθηκε ἡ προσπάθεια γιά συνεννόηση μέ τήν Μητέρα Ἐκκλησία, ὥστε νά φθάσουμε στόν Συνοδικό Τόμο τῆς 29ης Ἰουνίου 1850. Ἄλλωστε τό μή κανονικό «αὐτοκέφαλο» τοῦ 1833 εἶχε ἀπομονώσει τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνο ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀλλά καί ἀπό ὅλες τίς Ὀρθόδοξες τοπικές Ἐκκλησίες.

Προσευχὴ καὶ κοινὴ δράση

Σύννεφα, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, μαῦρα καὶ βαρειὰ σύννεφα καλύπτουν τὸν γαλανὸ οὐρανὸ τῆς πατρίδος μας. Δὲν ἐννοοῦμε ἐδῶ τὰ σύννεφα, λόγῳ χειμῶνος, ἀλλὰ τὰ μαῦρα μηνύματα ἐναντίον τῆς χώρας μας ποὺ ἔρχονται ἀπὸ ὅλες τὶς κατευθύνσεις, πρὸ παντὸς ἀπὸ ἀνατολὰς καὶ ἀπὸ βορρά. Δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ μαῦρα σύννεφα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς ἀναθυμιάσεις τῶν πράξεων πολλῶν πολιτικῶν μας παραγόντων καὶ πολλῶν ἀπερισκέπτων συμπολιτῶν μας.

Βεβαίως, δὲν γνωρίζομε μέχρι ποῦ θὰ φτάση ἡ ἀπληστία τῶν γειτόνων μας, ἡ ἀδεξιότητα τῶν πολιτικῶν μας καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐκεῖνο ποὺ αἰσθανόμαστε εἶναι ὅτι ἡ περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα θυμίζει προπολεμικὲς καταστάσεις. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ πλησιάσωμε ἀκόμα περισσότερο τὸν παντοδύναμο Βασιλιὰ καὶ Σωτῆρα μας Χριστό, τόσο μὲ πολλὴ προσευχὴ ὅσο καὶ μὲ πολλὴ μετάνοια καὶ ἀληθινὴ ζωή. Μόνο τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ ἀποτρέψη κάθε ἐπικείμενο κακό.

Ταυτοχρόνως, ὅμως, πρέπει νὰ ἐντείνωμε τὴν διαφωτιστικὴ καὶ κοινωνική μας δράση, ὥστε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συνεργασία ὅλων μας νὰ κατορθώσωμε νὰ ἀντιμετωπίσωμε τὰ καταστρεπτικὰ σχέδια τῶν ἀπανθρώπων ἐκμεταλλευτῶν ἀνθρώπων καὶ λαῶν. Ὅσοι, λοιπόν, πονᾶνε γιὰ τὸ κατάντημα τοῦ τόπου μας καὶ αἰσθάνονται νὰ τοὺς βαραίνουν τὰ μαῦρα καὶ ἀπάνθρωπα σύννεφα, ἂς ἐπικοινωνήσουν μαζί μας γιὰ κοινὴ δράση καὶ κοινὴ σωτηρία. Μποροῦν νὰ μᾶς βροῦν κάθε **Σάββατο** καὶ **Κυριακὴ** καὶ ὥρα **6:30 μ.μ.** στὴν ὁδὸ Ζήνωνος 3, πλησίον Ὁμονοίας, ὅπου ἔχομε μορφωτικὲς καὶ κοινωνικὲς συγκεντρώσεις καὶ στὸ τηλέφωνο 6987 353063.

Καλὴ καὶ Εὐλογημένη χρονιά!

Ἐλευθερία… καὶ ἐλευθερίες

Κατά τον Μέγα Βασίλειο «*ἀρχὴ καὶ ῥίζα τῆς ἁμαρτίας τὸ ἐφ' ἡμῖν καὶ τὸ αὐτεξούσιον*». Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐνεργήσῃ ἐλεύθερα εἶναι ποὺ τὸν ὁδηγεῖ πολλὲς φορὲς στὸ ἄλλο ἄκρο, δηλαδὴ στὴν ἀνελευθερία. Αὐτὴ ἡ κακῶς ἐννοούμενη ἐλευθερία, στὴν πραγματικότητα ἀνελευθερία, προέρχεται ἢ συντελεῖ μὲ ταὴν σειρά της στὴν διακοπὴ τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν Θεὸ καὶ στὴν ὑποδούλωση σὲ κάθε εἴδους δουλεία, στὰ πάθη καὶ στὶς ἐφάμαρτες πράξεις.

Ὁ ἄνθρωπος ὡς γνωστὸν εἶναι προϊὸν τῆς ἐλευθέρας θείας βουλήσεως καὶ μάλιστα τῆς συνεργείας τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος («*ποιήσωμεν ἄνθωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν…*», Γέν. Α', 26). Ὡς κατ' εἰκόνα λοιπὸν δημιούργημα ἀντλεῖ τὴν ἐλευθερία του ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ἐλευθερίας, τὸν Θεό. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος κοινωνεῖ μὲ τὸ πρότυπό του εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθερος, ἐνῶ ὅταν διακόπτει τὴν ἐπικοινωνία του μὲ τὸν Θεό, τότε χάνει καὶ τὸ προνόμιο αὐτὸ τῆς ἐλευθερίας, στὴν πραγματικότητα χάνει τὴν μετοχή του στὴν κατὰ Θεὸν ἐλευθερία.

Αὐτὸ ἀκριβῶς «πέτυχαν» οἱ πρωτόπλαστοι. Τραγικὴ πράγματι εἰρωνεία, διότι αὐτὸ ποὺ οἱ ἴδιοι θεώρησαν ὡς κατόρθωμα, τὴν αὐτονόμησή τους δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Θεό, στὴν πραγματικότητα δὲν ἦταν παρὰ παράπτωμα, μὲ ὅλες τὶς ὀδυνηρὲς συνέπειες ποὺ αὐτὸ συνεπαγόταν γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα στὸ σύνολό της («*δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος*», Ρωμ., 5, 12). Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα κάθε φορὰ ποὺ κάποιος ἄνθρωπος αὐτονομεῖται, κόβει δηλαδὴ θεληματικὰ τὴν σχέση του μὲ τὸν Θεό, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ στηρίξῃ τὴν ἐνέργειά του αὐτήν, τὴν ἐμφανίζει μέσα του καὶ γύρω του κάπως ὡς ἡρωϊκὸ κατόρθωμα, ὅπως ἔκαναν οἱ πρωτόπλαστοι, δεχόμενοι νὰ παίξουν τὸ παιγνίδι τοῦ μισό-καλου.

Ἐδῶ ὅμως ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ διαφορὰ τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη λεγομένη ἐλευθερία. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ συμπλέουν μὲ τὸ θεῖο θέλημα, πράττουν ἀντίθεα, θεωροῦνται ἀπὸ τὸν κόσμο ἐλεύθεροι, στὴν πραγματικότητα ὅμως δουλεύουν ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτό τους, ἐννοῶ γιὰ τὸ καλό τους, ἀλλὰ γιὰ λογαριασμὸ ἄλλων ἀφεντάδων. Ἀντὶ νὰ ἔχουν ἕναν κύριο, ἕνα ἀφεντικό, ὅπως λέει ὁ κόσμος, τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ὁποίου μποροῦν νὰ πάρουν ἁπλόχερα ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου, ἐκεῖνοι, προκειμένου νὰ μὴν ἐμφανιστοῦν στὸν ἑαυτό τους (τὸν κακό τους ἑαυτό, τὸ ἐγώ τους) καὶ στὰ μάτια τῶν ἄλλων ὡς καθυστερημένοι, ἐπειδὴ δουλεύουν (δηλαδὴ ὑπακούουν, κατὰ τὴν θεολογικὴ ἑρμηνεία) στὸν Θεό, προτιμοῦν νὰ δουλεύουν σὲ χίλιους ἄλλους δουλικοὺς ἀφέντες, ποὺ ἐνῶ τοὺς χειραγωγοῦν καὶ τοὺς καταδυναστεύουν, τοὺς λένε καὶ εὐχαριστῶ, θεωρῶντας τους μάλιστα ὡς εὐεργέτες, ὡς χορηγοὺς δηλαδὴ τῆς «ἐλευθερίας» τους.

Πόσο προφητικὸς ἀποδεικνύεται στὴν πραγματικότητα ὁ Ὄργουελ στὸ ἔργο του «1984», ὅταν μιλάει γιὰ ἀλλοίωση τῆς σημασίας τῶν λέξεων σὲ καιροὺς ἀνελευθερίας, μὲ πρώτη καὶ καλύτερη παθοῦσα τὴν ἴδια τὴν ἔννοια τῆς ἐλευθερίας! Καὶ πόσο ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἀνελευθερίας σήμερα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἁπανταχοῦ τῆς γῆς, καὶ μάλιστα οἱ συντοπῖτες μας Ἕλληνες. Γι' αὐτὸ καὶ φαντάζει ἀνόητη στὰ μάτια τους ἡ μόνη ἀληθινὰ ἐλεύθερη κλήση τοῦ ἐλευθερωτῆ Χριστοῦ «*ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι…* (Μάρκ., Η', 34)».

Ἡ ἐλευθερία αὐτὴ δὲν εἶναι μία ὡραία λέξη, εἶναι πράξη καὶ ἐνεργεῖται μόνον διὰ τῆς ἀγάπης: «*ὑμεῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε…ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις*», διότι διαφορετικὰ κυριαρχεῖ παντοῦ ὁ φόβος, τὸ σκοτάδι, ἡ ἀλληλοσφαγὴ καὶ ὁ ἀλληλοσπαραγμός (Γαλ., 5, 13-15).

Καὶ ἐὰν αὐτὴν τὴν στιγμὴ στὸν κόσμο μας ἐπικρατεῖ παντοῦ ἡ ἀντάρα καὶ ἡ ἀλληλοεξόντωση εἶναι διότι οἱ πολλοὶ ἐπείστηκαν ἀπὸ τὶς ἐξαγγελίες ὅλων ὅσων τάζουν ἐλευθερία καὶ ἐλευθερίες, στὴν πράξη ὅμως σκορπίζουν τὴν διχόνοια καὶ τὴν ὑποδούλωση. Αὐτοὶ εἶναι οἱ περισσότερο ἐπικίνδυνοι, διότι ἐκμεταλλεύονται τὴν δίψα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν γιὰ εἰρήνη, δικαιοσύνη, ἀγάπη καὶ πραγματικὴ ἐλευθερία, χωρὶς ἀνταλλάγματα καὶ μειοδοσίες.

Τὶς κρίσιμες αὐτὲς ἡμέρες, ποὺ καὶ πάλι οἱ παντὸς εἴδους κήρυκες ἐλευθεριῶν ἔχουν γεμίσει τοὺς πάντες μὲ κάθε εἴδους ὑποσχέσεις, ἀκούγεται ἀνάμεσα στὶς ἄλλες καὶ μία ἄλλη ἐξαγγελία: «… *καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία* (= καλὴ θέληση)». Ἂς εὐδοκήσουμε νὰ τὴν λάβουμε σοβαρώτερα ὑπ' ὀψιν καὶ ἂς ἀφουγκραστοῦμε καλύτερα τὸ περιεχόμενό της, μήπως δοῦμε καμμία ἀλλαγὴ στὴν ἀνελεύθερη ζωή μας.

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

Κλαυσίγελο

Ἡ πονηρὴ ἀλεποὺ

Ὁ γκρίζος λύκος οὔρλιαξε καὶ τὰ τσακάλια
σκούζουν.
Μὰ ἡ πονηρὴ ἡ ἀλεποὺ σιγὰ σιγὰ τοὺς λέει:
«Ὄχι ἄλλα οὐρλιάσματα, σκουξίματα, φοβέρες.
Θὲ νὰ ξυπνήσουν τὰ χαζά, πουλιά, ἀρνιὰ
καὶ γίδια.
Θὲ νὰ τὸ σκάσουν βιαστικά, θὰ φύγουν,
θὰ κρυφτοῦνε.
Καὶ μεῖς, τότε, τί κάνουμε; Τί θά 'βρουμε νὰ φᾶμε;
Τὸ πρᾶγμα θέλει ρέγουλα, θέλει καπατσοσύνη.
Θέλει γλυκὰ παινέματα, κόλπα, πολλὰ τερτίπια.
Ἔτσι χαζεύουν πιὸ πολύ, τὸν κίνδυνο ξεχνᾶνε·
καὶ χωρὶς νὰ πάρουνε εἴδηση στὸ στόμα μας
θὰ πέσουν».

ἡ τσούχτρα

Γιὰ νὰ ὑπάρχῃ εἰρήνη

Ὅταν τὴν πλάση στέριωσε ἡ πάνσοφη Ἀγάπη
κι εἶπε καὶ γέμισε ἡ γῆ φυτά, ἄνθη καὶ ζῷα,

τριαδικὰ ἀποφάσισε τὸν ἄνθρωπο νὰ φτιάξῃ
Εἰρήνης ἀντιφέγγισμα καὶ κοινωνὸ ἀγάπης,

γιὰ νά 'χῃ ἀγάπη στὴν καρδιά, τὰ πάντα ν' ἀγαπάῃ,
νὰ 'χῃ καὶ κρίση λογική, μ' ἀλήθεια γιὰ νὰ ζήσῃ

τὴν θέληση τὴν ἔδωσε τὸ δίκαιο νὰ ζητάῃ
καὶ ζῶντας δίκαιη ζωή, εἰρήνη πάντα νά 'χῃ.

Εἰρήνη πρῶτα μὲ Θεό, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ παίρνῃ
τὴν χάρη καὶ τὴν δύναμη ποὺ Ἐκεῖνος σ' ὅλους δίνει.

Εἰρήνη μέσα του ἔπειτα στὸν ἑαυτὸ τὸν ἴδιο,
γιὰ νὰ μπορῇ ἀτάραχος γαλήνια νὰ ζήσῃ.

Εἰρήνη μὲ τοὺς γύρω του κι ὁλόκληρη τὴν πλάση,
γιὰ νὰ φτουρήσῃ τὸ ψωμί, νὰ προοδέψῃ ὁ κόσμος.

Ἀπὸ τὴν συλλογὴ ποιημάτων «Γιὰ νά 'χουμε εἰρήνη»

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Βασιλακοπούλου Ἑλένη	20€	Βόϊκας Δημήτριος	35€	Κορδάτου Μαρία	20€
Γκεζερλὴς Γεώργιος	200€	Πετροπούλου Φαίδρα	10€	Κατσιβάλης Εὐστάθιος	20€
Ἀτζαράκης Ἰωάννης	10€	π. Παπαχρίστος Σταῦρος	10€	Ἀραβανὴς Ἰωάννης	20€
Σκαρβέλη Οὐρανία	30€	Γαλτσιώτη Κρυσταλλία	20€	Χαλβατζῆ Κυπαρισσία	30€
Κατηφόρη Παρασκευὴ	10€	Κεφαλὰς Κωνσταντῖνος	5€	Ἱ.Μ. Μονεμβασίας & Σπάρτης	100€
Παπαθωμᾶ Γεωργία	10€	Τίλλου Βασιλική	10€	Σπηλιωτοπούλου Θεοδώρα	50€
Μπιτσακάκη Μαρία	10€	Παπιδὰς Μιχαὴλ	10€	Καναβάκης Γεώργιος	35€
Μπιλιάνη Ἑλένη	10€	π. Θεόδωρος Ἀρσλάνογλου	10€	Κακκαβάς Φώτιος	20€
Πάγκαλος Νίκος	10€	Καλλίρης Γεώργιος	10€	Ἐσκιτζὴς Ὀδυσσέας	9€
Δημακόπουλος Πέτρος	10€	π. Ἐμμανουὴλ Καβρουλάκης	10€	Οἰκ. Καβουρίνου Νικολάου	20€

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλξεις

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Κατὰ τὸν μήνα Δεκέμβριο, στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, Ὁμόνοια ἔλαβαν χώρα οἱ ἀκόλουθες ὁμιλίες:

Στὶς 9 & 16 Δεκεμβρίου, ἀπὸ τὸν θεολόγο-κοινωνιολόγο **κ. Β. Τσούπρα**, μὲ θέματα ἀντιστοίχως: «*Ἅγιος Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων καὶ ἀντίσταση στὴν ἐξουσία*», «*Τὸ καθῆκον τῶν Χριστιανῶν μπροστὰ σὲ ἀντεθνικὲς συμφωνίες*».

Στὶς 23 Δεκεμβρίου, ἀπὸ τὴν φιλόλογο –θεολόγο **κ. Σ. Μπεκρῆ**, μὲ θέμα: «*Ἡ παγκόσμια προσδοκία τοῦ Λυτρωτοῦ: Προφητεῖες καὶ προρρήσεις*».

Τὰ παιδιά μας καὶ ἐμεῖς

Τὴν **Κυριακὴ 2 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **6:30 μ.μ.** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση γιὰ τὰ παιδιά, μὲ τὸ ὡς ἄνω γενικὸ θέμα καὶ ἐπιμέρους εἰσηγήσεις ἀπὸ τὶς κ.κ. Ἀσημίνα Τσάμου, ψυχολόγο καὶ Σοφία Μπεκρῆ, ἐκπαιδευτικό. Καὶ οἱ δύο εἰσηγήτριες τόνισαν τὴν σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν ὀρθὴ ἀγωγὴ τῶν νεωτέρων ἡ σταθερότητα τῶν μεγαλυτέρων, καὶ κυρίως τῶν γονέων καὶ τῶν δασκάλων, ὡς προτύπων ἀρετῆς πρὸς μίμηση.

Ἑορταστικὴ ἐκδήλωση

Τὴν Τετάρτη 26 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. στὸ Πνευματικὸ κέντρο τῆς ἐνορίας Παναγίας (Κοιμήσεως Θεοτόκου) Κυπριάδου, στὸ Γαλάτσι, μετὰ ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πραγματοποιήθηκε, Ἑορταστικὸ Βραδυνὸ μὲ προσφορὰ τσαγιοῦ καὶ ἄλλων κερασμάτων, Χριστουγεννιάτικα ἄσματα καὶ παραδοσιακὰ κάλαντα ἀπὸ ὅλη

τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων καὶ ἐπίκαιρη ὁμιλία ἀπὸ τὸν κ. Β. Τσούπρα. Τὴν ἐκδήλωση τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους οἱ σεβαστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ πατέρες Θεόδωρος καὶ Ἐμμανουήλ, φίλοι καὶ ἀρωγοὶ τῶν Ἐπάλξεων.

Εὐχαριστοῦμε, ὅπως πάντοτε, ὅλους τοὺς πατέρες τῆς ἐνορίας, τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο ὡς καὶ τὸν ἀνοιχτόκαρδο λαὸ τῆς Παναγίτσας γιὰ τὴν ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν φιλοξενία των καὶ εὐχόμαστε ὁλόψυχα τὴν ἐκ Θεοῦ παντοειδῆ των ἐνδυνάμωση.

Ψάλσιμο καλάντων

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ ἐφέτος οἱ νέοι τῶν Ἐπάλξεων ἔψαλαν τὰ παραδοσιακὰ κάλαντα κατὰ τὶς παραμονὲς τῶν Χριστουγέννων, τῆς Πρωτοχρονιᾶς καὶ τῶν Φώτων σὲ συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν, τηρῶντας τὸ ὄμορφο αὐτὸ παραδοσιακὸ ἔθιμο, ποὺ ἑνώνει καὶ κοινωνικοποιεῖ, σὲ πεῖσμα τῆς γενικῆς σχεδὸν παραίτησης καὶ κατάθλιψης.

Ἐξ ἄλλου μέλη τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω καὶ τοῦ σωματείου «*Ἁγία Μαρία Μαγδαληνὴ*» κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δωδεκαημέρου διεκόνησαν ἀδελφούς μας καὶ ἔψαλαν τὰ κάλαντα στὶς γύρω περιοχές.